

DIVADELNÍ SOUBOR
MĚSTSKÉHO KULTURNÍHO STŘEDISKA
VE FRANTIŠKOVÝCH LAZNÍCH

GEORGES FEYDEAU

BROUK V HLAVĚ

DIVADLO BOŽENY NĚMCOVÉ FRANTIŠKOVY LAZNE

PREMIÉRA 27. ČERVNA 1989

Georges Feydeau

Brouk v hlavě

Komedie o dvou dílech

Přeložili a upravili Milena a Josef Tomáškoví

Scéna a kostýmy Jana Zbořilová j. h.

Režie Jiří Cingroš

OSOBY A JEJICH PŘEDSTAVITELÉ:

Viktor Emanuel Champsboisy

Vlastimil VALENTA

Bouton

Vlastimil VALENTA

Kamil Champsboisy

Jan LUKEŠ

Marcela Champsboisy

Hana FRANKOVÁ

Romain Tournel

Jaroslav KRATOCHVÍL

Carlos Homenides de Histangua

Miroslav LUPTÁK

Luisa Homenides de Histangua

Alena HORNÁTOVÁ

Doktor Finache

Josef HROMÁDKA

Štěpán

Josef PLJUČARSKI

Yveta

Šárka FILIPOVÁ

Augustin Ferraillon

Jiří CINGROŠ

Olympie Ferraillonová

Kamila PAŠKOVÁ

Rugby

Jan SVOBODA

Baptistin

Jan LIŠKA

Spolupráce na inscenaci: Vlasta Brožková, Jaroslava Hubáčková

Světla Ladislav Ryzák

Zvuk Jiří Pruckl

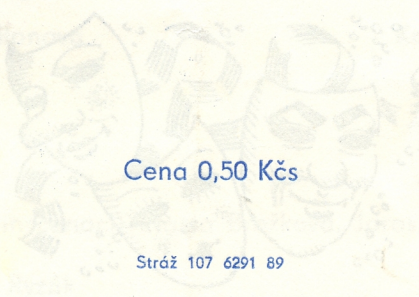
Vrcholného rozkvětu a vrcholné popularity dosáhla v 19. stol. fraška francouzská. Jejím prvním velikánem je Eugène Labiche (1815 – 1888), z jehož tvorby dodnes žije vaudeville, uvedený Voskovcem a Werichem pod názvem Slaměný klobouk. Zásadou nápaditého přešití je ten jedno a čtvrt století starý a nesčíslněkrát sežraný klobouk, stále vkusný a zachovalý. Labichovskou techniku rozvinul a k dokonalosti přivedl ve svých salónních fraškách Georges Feydeau (1862 – 1921), jehož brilantně komponované celovečerní i jednoaktové hry tvoří už přechod k modernímu pojetí komedie s překvapivými spoji a souvislostmi. Do stabilizovaného měšťanského prostředí, žijícího malými zájmy, spadne nečekaně puma, jejíž podoba se mění, ale výbušnost neselhává. Fraška à la Feydeau má zpravidla tvar kruhu: po mnoha zbytečných pohybech dospívá opět k výchozímu tvaru. Její pohyb je dán napětím mezi dvěma tendencemi: mezi tendencí pravdu utajit, zakrýt, a mezi tendencí ji odkrýt. Výsledek je jen zdánlivě nerozhodný: komickému hrdinovi se podaří zachránit pověst a obnovit pochybnou stabilizaci onoho „krásného měšťáckého světla“, ale pouze v rámci zápletky. Před divákem se komický hrdina i jeho spoluhráči svým pachtěním za zdáním demaskují. Takže ty zbytečné pohyby nebyly tak docela zbytečné...

(Výňatek ze stati Z. Hořínka Kapitoly o komedii)

Vicholného rozkvětu a vicholné popularity dosáhla v 19. století
tráčka francouzská. Jejím prvním velkým je Eugène Labiche
(1815 – 1888), z jehož tvorby dodnes žije voubelil, uvedený
Voskovcem a Weichem pod názvem Slomný klobouk. Zásadní
nápodobě přestít je ten jedno a čtyř století starý a nezáleží
krát seřazený klobouk, stále vkusný a zachovalý. Labichovskou
techniku rozvinul o k dokonalost přivedl ve svých záležitostech
tráček Georges Feydeau (1862 – 1921). Jeho bilantně kom-
ponované celovečerní jednorázové hry veit už přechod k mo-
dernímu pojetí komedie s překvapivými spoji a souvislostmi. Do
stabilizovaného měšťanského prostředí, jižního malými zámky,
spadne nečekaně puma, její podoba se mění, ale výbušnost
nesehná. Tráčka o la Feydeau má zpravidla tvor kruhu po
mnoha fyzických pohybech dospívá opět k vicholnému tvaru.
Její pohyb je dán napětím mezi dvěma tendencemi: mezi tenden-
cí pravdy utolit, zakrýt, a mezi tendencí ji odhalit. Výsledkem je jen
zdařlivě nerozhodný: komickému hrdinovi se podaří zachránit po-
věst a obnovit pochopnou stabilizaci onoho „krásného měšťáka-
ho světa“, ale pouze v rámci zápletky. Před divákem se komický
hrdina i jeho spoluhláči svým pochápením z téžním demaskují.
Taktéž ty zvykové pohyby nabývají tak docela zbytečnosti.

AKADÉMIE JAZEL
Výňatek ze sbírky Z Hořínska Kopitoly a komedie

Cena 0,50 Kčs